

Láska z roku '68 - Marien

Starý příběh z dávných časů
Starší, než kam paměť lidí sahá
A těžký jako černé svědomí
Jako vášeň, když dojdou slova

A v té chvíli prasklo lano
A není už nic, co nás k sobě poutá
A zbyly drobný sotva na taxík
Na snídani při západu slunce

Ref
Neproniknutelná tma vloudila se do podkroví
Slyším, co říkáš, ale neposlouchám, už nezbývá čas
Neproniknutelná tma, když svět se topí v beznaději
Rolety neumlčí chrapot tanků v ulicích
Jako by jeden z nás už Prahu zradil

Starý příběh, věčně stejný
Jen kulisy se mění v jiných barvách
A když nás cizí vojska rozdělí
Zvykneme si, dokud jeden z nás neuhoří

Ref
Neproniknutelná tma...